

ພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ - ເລກສີ່

ເອຊາຢາ ບົດທີສີ່ສິບ

Jeff Pippenger

2023-10-23

ຂໍ້ຄວາມແຫ່ງພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ທີ່ກຳລັງຖືກເປີດຜະນຶກນັ້ນ ລວມເຖິງການຊີ້ບອກຄຳພາສາເຮັບເຮົາຖືກແປວ່າ “ຄວາມຈິງ” ຊຶ່ງໃນບັນດາຄວາມໝາຍອື່ນໆນັ້ນ ຄຳນີ້ເປັນຕົວແທນແຫ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນອານາພາແລະໂອເມກາ. ການທີ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງໄສເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງສົງໄສ ແຜ່ຊົມຢູ່ທົ່ວພຣະຄຳພີທັງໝົດ, ແລະພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດກໍຖືກສຳແດງໄວ້ໃນພຣະຄຳພີເພາະພຣະອົງຄືພຣະວັດຈະນະ. ອານາພາແລະໂອເມກາ ແມ່ນອົງປະກອບແຫ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ ທີ່ພຣະອົງເອງຊົງລະບຸໄວ້ ເປັນຫຼັກຖານວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.

ບົດທີສີ່ສິບແຫ່ງພຣະຄຳອີຊາຢາເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງບົດບັນຍາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງຕອນຈົບຂອງພຣະທຳອີຊາຢາໃນບົດທີຫົກສິບຫົກ. ມັນເລີ່ມຕົ້ນໂດຍການບົ່ງຊີ້ຜູ້ປອບໂຍນຜູ້ທີ່ຖືກສົງໄສ, ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສັນຍາແກ່ພວກສາວົກເພື່ອປອບໂຍນພວກເຂົາຈາກການຈາກໄປຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ການສະເດັດມາຂອງຜູ້ປອບໂຍນນັ້ນໄດ້ພົບການສຳເລັດອັນສົມບູນຂອງມັນ, ດັ່ງທີ່ຄຳພະຍາກອນທັງປວງເປັນ, ໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ການບົ່ງຊີ້ຂອງອີຊາຢາແລະຂອງພຣະເຢຊູກ່ຽວກັບການມາເຖິງຂອງຜູ້ປອບໂຍນ ຊຶ່ງເປັນຫວາຍຜິດຫວັງຂອງຂະບວນການແຫ່ງໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນ, ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020.

ແຕ່ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກທ່ານ; ການທີ່ເຮົາຈະຈາກໄປນັ້ນເປັນປະໂຫຍດແກ່ພວກທ່ານ: ເພາະຖ້າເຮົາບໍ່ຈາກໄປ, ພຣະຜູ້ຊົງປອບໂຍນຈະບໍ່ມາຫາພວກທ່ານ; ແຕ່ຖ້າເຮົາຈາກໄປ, ເຮົາຈະສົ່ງພຣະອົງມາຫາພວກທ່ານ. ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ, ພຣະອົງຈະຊົງຊີ້ໃຫ້ໂລກຮູ້ເຖິງຄວາມບາບ, ແລະເຖິງຄວາມຊອບທຳ, ແລະເຖິງການພິພາກສາ. ໂຍຮັນ 16:7, 8

ຄຳວ່າ “ບາບ, ຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ການພິພາກສາ” ແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ປອບໂຍນຈະໃຊ້ເພື່ອ “ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມຜິດ” ແກ່ໂລກ. ຄຳທີ່ເປັນ “ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມຜິດ” ນັ້ນ ລວມເອົາຄວາມໝາຍວ່າ ການເຮັດໃຫ້ເຊື່ອຖືດ້ວຍ. ສາມຂັ້ນຕອນຂອງ “ບາບ, ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ການພິພາກສາ” ເປັນຕົວແທນຂອງຄຳພາສາເຮັບເຮົາຖືກແປວ່າ “ຄວາມຈິງ.” ຄຳນັ້ນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກອັກສອນຕົວທຳອິດ, ຕົວທີສິບສາມ ແລະ ຕົວສຸດທ້າຍ ຂອງອັກສອນພາສາເຮັບເຮົາ, ແລະ ຄຳນັ້ນເປັນຕົວແທນວ່າ ພຣະຜູ້ສ້າງສັນພະສົງທັງປວງ ຊົງເປັນຜູ້ທຳອິດ ແລະ ຜູ້ສຸດທ້າຍ, ອາວຸພາ ແລະ ໂອເມກາ. ເມື່ອພຣະຜູ້ປອບໂຍນສະເດັດມາເຖິງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນຄົນຜູ້ຜິດຫວັງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະຊົງເຮັດໃຫ້ເຂົາເຊື່ອຖື, ແລ້ວຈົ່ງເຮັດໃຫ້ໂລກເຊື່ອຖືດ້ວຍ, ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປັນອາວຸພາ ແລະ ໂອເມກາ.

“ຈົ່ງປອບໂຍນ, ຈົ່ງປອບໂຍນຊົນຊາດຂອງເຮົາ” ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຕັດດັງນີ້.

“ຈົ່ງເວົ້າກັບເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍຖ້ອຍຄຳປອບໂຍນ, ແລະປະກາດແກ່ນາງວ່າ

ການສົງຄາມຂອງນາງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ, ຄວາມຊົດຊຳຂອງນາງໄດ້ຮັບການອະໄພແລ້ວ:

ເພາະນາງໄດ້ຮັບຈາກພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນສອງເທົ່າສຳລັບບາບທັງສິ້ນຂອງນາງ.

ສຽງຂອງຜູ້ໜຶ່ງຮ້ອງຢືນຖືນກັນດ້ານວ່າ, ຈົ່ງຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ຈົ່ງເຮັດທາງຫຼວງໃນທະເລຊາຍໃຫ້ຊື່ດັງສຳລັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ທຸກໆບຸກຄົນຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ,

ແລະທຸກພູມຊົນກັບເນີນພະຖືກເຮັດໃຫ້ຕ່ຳລົງ: ສົງທຣິດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຊື່ຕົງ,
ແລະບ່ອນຊຸມຊົນຈະກາຍເປັນທັງຮາບພຽງ: ແລະພຣະສົມມະໄສຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກສຳແດງອອກ,
ແລະມະນຸດທັງປວງຈະເຫັນພ້ອມກັນ: ເພາະພຣະໂອດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດໄວ້ແລ້ວ." ເອຊາຍາ
40:1-5

ຂໍ້ຄວາມນີ້ກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງພາລະກົດຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວເອວຢາຄົນສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບໄວ້ໂດຍ
William Miller, ຜູ້ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບໄວ້ໂດຍ John the Baptist,
ຜູ້ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບໄວ້ໂດຍ Elijah, ແລະຜູ້ມີ Malachi
ໄດ້ລະບຸວ່າເປັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວຜູ້ດຽມທາງໄວ້ສຳລັບຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.
ໃນຂະບວນການເຄື່ອນໄຫວເອວຢາຄົນສຸດທ້າຍ,
ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງຜູ້ປອບໂຍນມາເພື່ອເສີມກຳລັງແກ່ບັນດາຜູ້ໄດ້ຜິດຫວັງ
ແລະກຳລັງຄອຍຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ,
"ລັດສະໝີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກເປີດເຜີຍ ແລະເນື້ອໜັງທັງປວງຈະໄດ້ເຫັນພ້ອມກັນ." "ລັດສະໝີ"
ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ, ແລະ The Revelation of Jesus Christ
ແມ່ນການແກະເຜີຍນິກອົງປະກອບແຫ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ ທີ່ຖືກແທນໄວ້ດ້ວຍ Alpha and Omega.
ຫຼັງຈາກບົດນຳຂອງຫ້າຂໍ້ທຳອິດແລ້ວ, "ສຽງຂອງຜູ້ທີ່ຮ້ອງໃນຖົນກັ່ນດານ" ໄດ້ທູນຖາມພຣະເຈົ້າວ່າ
"ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮ້ອງວ່າຢ່າງໃດ?"

ສຽງນັ້ນກ່າວວ່າ, ຈົ່ງຮ້ອງເຖິງ. ແລະທ່ານກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະຮ້ອງວ່າຢ່າງໃດ?
ມວນມະນຸດທັງໝົດເປັນດັງຫຍ້າ, ແລະຄວາມສະຫງ່າງາມທັງສິ້ນຂອງມັນກໍເປັນດັງດອກໄມ້ແຫ່ງທັງນາ:
ຫຍ້າກໍແຫ້ງໄປ, ດອກໄມ້ກໍຫຼົງໄປ: ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າພັດຖືກມັນ: ແທ້ຈິງແລ້ວ
ປະຊາຊົນກໍເປັນດັງຫຍ້າ. ຫຍ້າກໍແຫ້ງໄປ, ດອກໄມ້ກໍຫຼົງໄປ:
ແຕ່ພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຈະຕັ້ງຢູ່ເປັນນິດ. ເອຊາຍາ 40:6-8.

ຂ່າວສານແຫ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ ທີ່ຖືກນຳສະເໜີເປັນ Alpha ແລະ Omega ນັ້ນ
ຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນສັນຍາລັກຂອງອິສະລາມ. ໃນ ເອເຊກຽນ ບົດທີ 37
ຫຼຸບເຂົ້າແຫ່ງກະດູກແຫ້ງໄດ້ຖືກນຳມາຮວບຮວມເຂົ້າກັນກ່ອນ
ແລະຈາກນັ້ນຈຶ່ງຖືກນຳມາສົ່ງຊີວິດໂດຍຂ່າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງລົມທັງສີ່.

"ບັນດາທູດສະຫວັນກຳລັງຍຶດຫມັ້ນລົມທັງສີ່ໄວ້, ຊຶ່ງຖືກພັນລະນາເປັນດັງມ້າທີ່ກຳລັງຄຽດແຄ້ນ
ແລະພະຍາຍາມສະບັດໃຫ້ຫຼຸດພົ້ນ ແລ້ວແລ່ນກວາດໄປທົ່ວພື້ນພື້ນໂລກ, ນຳພາການທຳລາຍ
ແລະຄວາມຕາຍໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງມັນ."

"ພວກເຮົາຈະນອນຫຼັບຢູ່ທີ່ຂອບເຂດອັນໃກ້ຊິດຂອງໂລກນັ້ນດອນນັ້ນບໍ່? ພວກເຮົາຈະມີດິນ ແລະ
ເຢັນຊາ ແລະ ປາດສະຈາກຊີວິດບໍ່? ໂອ, ຂໍໃຫ້ໃນບັນດາຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາມີພຣະວິນຍານ ແລະ
ລົມຫາຍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຖືກປະທານເຂົ້າໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍຍືນຂຶ້ນເທິງຕົ້ນຂອງຕົນ ແລະ ດຳລົງຊີວິດ. ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຫັນວ່າ
ທາງນັ້ນແຄບ ແລະ ປະຕູນັ້ນຄັບແຄບ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຜ່ານເຂົ້າໄປທາງປະຕູຄັບແຄບນັ້ນ
ຄວາມກວ້າງຂອງມັນຫາຂອບເຂດບໍ່ໄດ້." Manuscript Releases, volume 20, 217.

ມ້າແຫ່ງຄວາມໂກດຮ້າຍໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີອິດສະລາມ.
ມ້າແຫ່ງຄວາມໂກດຮ້າຍນັ້ນກຳລັງຖືກຍັບຍັ້ງໄວ້ໃຫ້ປະຕິບັດພາລະກົດແຫ່ງການທຳລາຍຂອງມັນ
ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍການຍຶດຫມັ້ນວ່າລົມທັງສີ່ໄວ້ໂດຍທູດສະຫວັນສີ່ອົງໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີ 7.
ພວກມັນຖືກຍັບຍັ້ງໄວ້ຈົນກວ່າຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສິ້ນສຸດພົ້ນຈະຖືກປະທັບຕາ.

ແລະພາຍຫຼັງເຫດການເຫຼົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນສີອົງ ຢືນຢູ່ທີ່ສົມມຸຂອງໂລກ
ກຳລັງຢຶດສົມມຸຂອງໂລກໄວ້ ເພື່ອປ້ອງກັນພຸດທະທຳແຜ່ນດິນ ຫຼືທຳມະດາ ຫຼືທຳມະດາ ຫຼືທຳມະດາ
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງ ກຳລັງຂຶ້ນມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ
ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່; ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງອັນດັງໄປຫາທູດສະຫວັນສີອົງນັ້ນ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ທຳລາຍແຜ່ນດິນແລະທະເລ, ກ່າວວ່າ, ຢ່າທຳລາຍແຜ່ນດິນ ຫຼືທະເລ ຫຼືດິນໄມ້ທັງຫຼາຍ
ຈົນກວ່າພວກເຮົາໄດ້ປະທັບຕາບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງເຂົາແລ້ວ.
ພຣະນິມົດ 7:1-3.

ການທີ່ລົມທັງສີ່ຖືກຍັບຢັ້ງໄວ້ ເປັນຕົວແທນຂອງການຍັບຢັ້ງອິສລາມໄວ້
ຈົນກວ່າການປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດລົງ. ໃນພຣະນິມົດ
ອິສລາມຖືກນຳສະເໜີເປັນສາມແກນສຸດທ້າຍໃນເຈດໂຄກ, ແລະຍັງເປັນຄວາມວິບັດທັງສາມອີກດ້ວຍ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະໄດ້ຍິນທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງບິນຜ່ານກາງຟ້າ ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງວ່າ, ວິບັດ, ວິບັດ,
ວິບັດ ຈົນມີແກບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພາະເຫດສຽງແກຂອງທູດສະຫວັນອີກສາມອົງ
ຊຶ່ງຍັງຈະເປົ່າຢູ່ນັ້ນ! ພຣະນິມົດ 8:13

ຫຼັງຈາກໄດ້ນຳສະເໜີແກຂດແກວ້ສາມປະການແຫ່ງຄວາມວິບັດແລ້ວ,
ໂຍຮັນໄດ້ລະບຸກຳສະນະຂອງອິສລາມໃນບົດທີ 9. ໃນຂໍ້ 4 ຂອງບົດທີ 9
ມີພຣະບັນຊາໜຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ອິສລາມ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສຳເລັດເປັນຈົງໃນປະຫວັດສາດຂອງອາບູເບເກີ,
ຜູ້ນຳຄົນທຳອິດຫຼັງຈາກມູຮຳໝັດ.

ແລະມີຄຳສັ່ງແກ່ພວກມັນວ່າ ຢ່າໃຫ້ທຳອັນຕະລາຍແກ່ຫຍັງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືສິ່ງໃດໜຶ່ງ
ທີ່ດິນໄມ້ໃດໜຶ່ງ
ແຕ່ໃຫ້ທຳອັນຕະລາຍສະເພາະແຕ່ມະນຸດທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໜ້າຜາກຂອງຕົນ.
ພຣະນິມົດ 9:4

ອຸຣູຢາ ສະມິດ ໄດ້ຊີ້ບອກຄວາມສຳພັນຂອງ Abubekr ກັບຂໍ້ທີສີ່.

“ຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງ Mohammed, ລາວໄດ້ຖືກສົບຕົວໃນຕຳແໜ່ງການບັນຊາໂດຍ Abubekr,
ໃນ ຄ.ສ. 632, ຜູ້ຊຶ້ງທັນທີໄດ້ສະຖາປະນາອຳນາດແລະລັດຖະບານຂອງຕົນໄດ້ຢ່າງໝັ້ນຄົງແລ້ວ,
ໄດ້ສັງຈົດໝາຍແຈ້ງການສະບັບໜຶ່ງໄປຫາບັນດາເຜົ່າອາຣະເບຍ, ຈາກຊຶ່ງຂໍ້ຄວາມຕົວໄປນີ້ເປັນຂໍ້ຄັດອອກ:”

“ເມື່ອພວກເຈົ້າຕ່ຳຊູໃນສົງຄາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງປະພຶດຕົນດັ່ງບຸລຸດ, ໂດຍບໍ່ຫັນຫຼັງໜຶ່ງ;
ແຕ່ຢ່າໃຫ້ໃຊ້ຊະນະຂອງພວກເຈົ້າຖືກເປື້ອນເປົ້າດ້ວຍເລືອດຂອງແມ່ຍິງແລະເດັກນ້ອຍ.
ຢ່າທຳລາຍຕົ້ນຕານ, ຫຼືຜົນທຳມະຊາດ. ຢ່າຕັດຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ໝາກ,
ແລະຢ່າກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃດໆແກ່ສັດລ້ຽງ, ນອກຈາກສັດທີ່ພວກເຈົ້າຂ້າເພື່ອເປັນອາຫານ.
ເມື່ອພວກເຈົ້າທຳສັນຍາ ຫຼືຂໍ້ຕົກລົງໃດໆ, ຈົ່ງຍືດໝັ້ນຕາມນັ້ນ, ແລະຈົ່ງຮັກສາຄຳຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ຊື່ສັດ.
ແລະໃນຂະນະທີ່ພວກເຈົ້າໄປນັ້ນ,
ພວກເຈົ້າຈະພົບບາງຄົນທາງສາສະໜາຜູ້ດຳລົງຊີວິດຢ່າງສັ້ນໂດດຢູ່ໃນອາຮາມ,
ແລະມຸ່ງໝາຍຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໃນວິທີນັ້ນ; ຈົ່ງບໍ່ອຍເຂົາໄວ້, ແລະຢ່າຂ້າເຂົາ ຫຼືທຳລາຍອາຮາມຂອງເຂົາ.
ແລະພວກເຈົ້າຈະພົບຄົນອີກຈຳພວກໜຶ່ງຜູ້ຂຶ້ນກັບທຳມະສາລາຂອງຊາຕານ,
ຜູ້ທີ່ກິນກະຫຼ່ອມສີສະຂອງຕົນ; ຈົ່ງແນໃຈວ່າພວກເຈົ້າຜ່າກະໂຫຼກຂອງເຂົາ,
ແລະຢ່າໃຫ້ການລະເວນີແກ່ເຂົາເລີຍ ຈົນກວ່າເຂົາຈະຫັນມາເປັນມູຮຳມະດານ ຫຼືຈຳຍບັນນາການ.” Uriah
Smith, Daniel and the Revelation, 500.

ອຸຣູຢາ ສະມິດ ຍັງດຳເນີນຕົວໄປໃນການຈຳແນກມະນຸດອອກເປັນສອງຈຳພວກ
ຊຶ່ງບັນດານັກຮັບອິດສະລາມທີ່ອະນຸຍາດຮັບໄປເຮັດສົງຄາມກັບໂຮມ ຈະຕ້ອງແຍກໃຫ້ອອກ. ຈຳພວກໜຶ່ງ

ທ່ານລະບຸວ່າເປັນນັກບວດຄາທອລິກ ຜູ້ນະມັດສະການໃນວັນອາທິດ;
ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງແມ່ນຜູ້ທີ່ນະມັດສະການໃນວັນທີຈັດ.
ອົດສະລາມຈະຕ້ອງໂຈມຕີພຽງແຕ່ຜູ້ນະມັດສະການດວງອາທິດເທົ່ານັ້ນ.
ສົງຄ໌ສຳຄັນຍິ່ງກວ່າສຳລັບການພິຈາລະນາຂອງເຮົາ ກໍຄືວ່າ ມະນຸດ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຜູ້ຖືຮັກສາວັນອາທິດ
ຫຼືຜູ້ຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ຖືກແທນຄຳໃນທາງສັນຍາລັກວ່າເປັນຫຍັງ, ສົງສິຂຽວ ແລະ ຕົ້ນໄມ້.
ລົມທັງສາມໃນບົດທີ່ຈັດໄດ້ຖືກຫັກຫຳມບໃຫ້ພັດມາເທິງຫຍ້າ
ຈົນກວ່າພວກຜູ້ຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕຈະໄດ້ຮັບການປະທັບຕາ.

ຜູ້ສົງຂ້າວແຫ່ງຂະບວນການຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝີນສີຟ້າ ທຸນຖາມພຣະເຈົ້າວ່າ,
“ຂ້ານ້ອຍຈະຮ້ອງປະກາດຫຍັງ?” ທ່ານໄດ້ຮັບຄຳບອກວ່າ ຂ້າວສານຂອງລາວຄື
ພຣະວາຈານຂອງພຣະເຈົ້າດຳລົງຢູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງຕະຫຼອດໄປ,
ແລະຂ້າວສານນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກວາງໄວ້ພາຍໃນບໍລິເວນຂອງລົມທີ່ພັດໃສ່ຫຍ້າ.
ເມື່ອພຣະຜູ້ປອບໂຍນຖືກສົງມາຫາຄົນໜຶ່ງແສນສີໝີນສີຟ້າ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຜິດຫວັງເນື່ອງຈາກການພະຍາກອນທີ່ມີມູນເຫຼວກ່ຽວກັບອິສລາມ,
ແລະຜູ້ທີ່ຕົນໄດ້ຕະຫຼົກວ່າພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນເວລາຄອຍຊ້ຳຂອງຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິ່ງພົມມະຈາລສິບຄົນ,
ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບແຈ້ງໂດຍພຣະຜູ້ປອບໂຍນວ່າ ຂ້າວສານທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງນຳສະເໜີ
ແມ່ນຂ້າວສານກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງອິສລາມໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ. ການມາເຖິງຂອງພຣະຜູ້ປອບໂຍນ
ໃນປະຫວັດຂອງເວລາຄອຍຊ້ຳ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍືນຢູ່.

ແລະພຣະອົງຕັດກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີ້ນ, ຈົ່ງຍືນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຮົາຈະກ່າວກັບເຈົ້າ.” ແລະເມື່ອພຣະອົງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ພຣະວິນຍານໄດ້ເຂົ້າມາໃນຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະຕັ້ງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຍືນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຍືນພຣະອົງຜູ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ.
ເອເຊກຽນ 2:1, 2.

ເຂົ້າທັງຫລາຍຍືນຂຶ້ນເມື່ອເຂົ້າຖືກຊົງໃຫ້ຟ້າຄົນຊີວິດ.

ແລະຜູ້ຄົນຈາກບັນດາຊົນເຜົ່າ ແລະ ເຊື້ອຊາດ ແລະ ພາສາ ແລະ ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ
ຈະເຫັນສົບຂອງທ່ານທັງສອງຢູ່ເປັນເວລາສາມມື້ກັບເຄື່ອງ ແລະ
ຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ນຳສົບຂອງທ່ານທັງສອງໄປຜັງໃນອຸບໂມງ.
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະຊົມຊືມຍືນດີເນື່ອງຈາກພວກທ່ານ ແລະ ຈະຮູ້ເຮື່ງ ແລະ
ຈະສົງຂອງຂວັນໃຫ້ກັນແລະກັນ;
ເພາະວ່າສາດສະດາທັງສອງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທຸກທ່ວລະມານ.
ແລະພາຍຫຼັງສາມມື້ກັບເຄື່ອງ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຊີວິດຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາໃນພວກທ່ານ ແລະ
ພວກທ່ານກໍຍືນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ; ແລະ
ຄວາມຍ້ານກົວອັນໃຫຍ່ຫຼວງໄດ້ຕົກເທິງບັນດາຜູ້ທີ່ເຫັນພວກທ່ານ. ພຣະນິມິດ 11:9–11.

ສອງຂັ້ນຕອນຄືການຍືນຂຶ້ນ ແລະຈາກນັ້ນຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍາລັກ
ກໍຖືກເອເຊກຽນເປັນພາບແທນໄວ້ເຊັ່ນກັນໃນບົດທີ່ສາມສິບເຈັດ. ຂັ້ນຕອນທຳອິດຂອງເອເຊກຽນ
ແມ່ນການນຳອະໄວຍະວະຂອງກະດູກແຫ້ງທີ່ຕ້າຍແລ້ວ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຮ່ອມພູແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງ
ໃຫ້ມາຮວມເຂົ້າກັນ. ຂັ້ນຕອນທີສອງຂອງເອເຊກຽນ ແມ່ນຂ້າວສານຂອງລົມທັງສາມ
ຊຶ່ງເປັນຂ້າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາ ຊຶ່ງເປັນຂ້າວສານຂອງອົດສະລາມ.

ແລະພຣະອົງຕັດກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີ້ນ, ກະດູກເຫຼົ່ານີ້ຈະມີຊີວິດໄດ້ບໍ່?
ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງທຸນຕອບວ່າ, ໂອ ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຊົງຮູ້.
ພຣະອົງຕັດກັບຂ້ານ້ອຍອີກວ່າ, ຈົ່ງພະຍາກອນເຫຼືອກະດູກເຫຼົ່ານີ້ ແລະກ່າວແກ່ມັນວ່າ, ໂອ

ກະດູກແຫ້ງທັງຫຼາຍເອີ້ນ, ຈົ່ງຟັງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດແຕກກະດູກເຫຼົ້າດັງນີ້ວ່າ; ເບີ້ແມ, ເຮົາຈະໃຫ້ລົມຫາຍໃຈເຂົ້າມາໃນເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະມີຊີວິດ; ແລະເຮົາຈະວາງເອັນໄວ້ເທິງເຈົ້າ ແລະຈະໃຫ້ເນື້ອໜັງອອກຂຶ້ນເທິງເຈົ້າ
ແລະປົກຄຸມເຈົ້າດ້ວຍຜົວໜັງ ແລະຈະໃສ່ລົມຫາຍໃຈໃນເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະມີຊີວິດ; ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ
ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈົ່ງພະຍາກອນຕາມທີ່ໄດ້ຮັບບັນຊາ:
ແລະໃນຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງພະຍາກອນຢູ່ນັ້ນ, ກໍ່ມີສິ່ງດັງຂຶ້ນ, ແລະເບີ້ແມ, ມີການສັນໄຫວ,
ແລະກະດູກທັງຫຼາຍກໍ່ເຂົ້າມາຕ່ຳກັນ, ກະດູກກໍ່ເຂົ້າກັບກະດູກຂອງມັນ. ແລະເມື່ອຂ້ານ້ອຍເບີ້, ເບີ້ແມ,
ເອັນແລະເນື້ອໜັງກ່ອກຂຶ້ນມາເທິງມັນ, ແລະຜົວໜັງກໍ່ປົກຄຸມມັນຢູ່ຂ້າງເທິງ:
ແຕ່ບໍ່ມີລົມຫາຍໃຈໃນພວກມັນ. ຈາກນັ້ນພຣະອົງຕັດກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງພະຍາກອນແກ່ລົມ,
ຈົ່ງພະຍາກອນເຖິດ, ບຸດແຫງມະນຸດເອີ້ນ, ແລະຈົ່ງກ່າວແກ່ລົມວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ; ໃອ
ລົມຫາຍໃຈເອີ້ນ, ຈົ່ງມາຈາກລົມທັງສີ່ທິດ ແລະຈົ່ງຫາຍໃຈເຂົ້າເທິງຜູ້ຖືກຂ້າເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະມີຊີວິດ.
ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈົ່ງພະຍາກອນຕາມທີ່ພຣະອົງບັນຊາຂ້ານ້ອຍ, ແລະລົມຫາຍໃຈກໍ່ເຂົ້າມາໃນພວກມັນ,
ແລະພວກມັນກໍ່ມີຊີວິດ, ແລະຢືນຊື່ເທິງຕົນຂອງຕົນ, ເປັນກອງທັບໃຫຍ່ຫຼວງເຫຼືອເກີນ. ເອເຊກຽນ
37:3–10.

ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີຂອງ ອີຊາຢາ ທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນີ້, ເມື່ອພຣະຜູ້ປອບໂຍນມາເຖິງ,
ພວກເຂົາກໍ່ຍືນຊື່ເທິງຕົນຂອງຕົນ, ແລ້ວຖືກຍົກຂຶ້ນໄປຢູ່ພູສູງເປັນທຸງສັນຍານ ແລະປະກາດ “ຂ່າວດີ”
ຊຶ່ງຄືພົນບາຍລະດູ ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.

ໃອ ສີໂອນ, ຜູ້ກໍ່ຂ່າວດີມາ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປເທິງພູສູງ; ໃອ ເຢຣຸຊາເລັມ, ຜູ້ກໍ່ຂ່າວດີມາ,
ຈົ່ງເບີ້ສຽງຂອງເຈົ້າຂຶ້ນດ້ວຍກຳລັງ; ຈົ່ງເບີ້ມັນຂຶ້ນ, ຢ່າຢ້ານກົວ; ຈົ່ງກ່າວແກ່ບັນດາເມືອງແຫ່ງຢູດາວ່າ,
ຈົ່ງເບີ້ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ! ຈົ່ງເບີ້, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາດ້ວຍພຣະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງ,
ແລະ ພຣະກອນຂອງພຣະອົງຈະປົກຄອງເພື່ອພຣະອົງ; ຈົ່ງເບີ້, ບ່າແໜ້ນຂອງພຣະອົງຢູ່ກັບພຣະອົງ, ແລະ
ພຣະກົດຂອງພຣະອົງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.
ພຣະອົງຈະລ້ຽງຝັງແກະຂອງພຣະອົງເໝືອນດັ່ງຜູ້ລ້ຽງແກະ:
ພຣະອົງຈະຮວບຮວມລູກແກະດ້ວຍພຣະກອນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອັນພວກມັນໄວ້ໃນພຣະອົງອີກ, ແລະ
ຈະນຳພາພວກທີ່ມີລູກອ່ອນຢ່າງອ່ອນໂຍນ. ຜູ້ໃດໄດ້ຕ້ອງນຳທັງຫຼາຍໃນອົງພຣະຫັດຂອງຕົນ, ແລະ
ຂັດວັດຜ້າສະຫວັນດ້ວຍຄືບມື, ແລະ ຮວບລວມຜົງດິນແຫ່ງໂລກໄວ້ໃນມາດຕະວັດ, ແລະ
ຊົງພູເຂົາທັງຫຼາຍໃນຕາຊັງ, ແລະ ເນີນພູທັງຫຼາຍໃນຄານຊັງ?
ຜູ້ໃດໄດ້ນຳພາພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຫຼືເປັນທີ່ປຶກສາຂອງພຣະອົງແລ້ວໄດ້ສັ່ງສອນພຣະອົງ?
ພຣະອົງໄດ້ປຶກສາກັບຜູ້ໃດ, ແລະ ຜູ້ໃດໄດ້ສັ່ງສອນພຣະອົງ, ແລະ ສອນພຣະອົງໃນທາງແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳ,
ແລະ ສອນຄວາມຮູ້ແກ່ພຣະອົງ, ແລະ ຊີ້ແຈງທາງແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ? ຈົ່ງເບີ້,
ບັນດາປະຊາຊາດກໍ່ເໝືອນຢືດນ້ຳຈາກຖັງ, ແລະ ຖືກນັບວ່າເໝືອນດັ່ງຜົງລະອອງນ້ອຍໆເທິງຄານຊັງ:
ຈົ່ງເບີ້, ພຣະອົງຍົກເກາະທັງຫຼາຍຂຶ້ນດັ່ງເປັນຂອງນ້ອຍນິດດຽວ. ແລະ
ເລບານອນກໍ່ບໍ່ພຽງພໍສຳລັບເປັນຟື້ນຟື້າ, ແລະ ສັດປ່າຂອງມັນກໍ່ບໍ່ພຽງພໍສຳລັບເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ.
ບັນດາປະຊາຊາດທັງສິ້ນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງກໍ່ເໝືອນບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ; ແລະ
ພວກມັນຖືກນັບໂດຍພຣະອົງວ່ານ້ອຍກວ່າບໍ່ມີຫຍັງ, ແລະ ເປັນຄວາມຫວ່າງເປົ່າ. Isaiah 40:9–17.

ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກໝູ່ຝັ່ງສົບຂອງຕົນ ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ ຫຼືດັ່ງທີ່ອີຊາຢາໄດ້ລະບຸໄວ້
ພວກເຂົາຖືກນຳຂຶ້ນໄປສູ່ “ພູສູງ.” ພູສູງນັ້ນແມ່ນທຸງສັນຍານ
ແລະມັນເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຄອຍຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເລີ່ມຕົ້ນໂດຍຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020.

ພັນຄົນຈະແຕກໜ້າໄປເມື່ອຄົນດຽວຂຶ້ນຊຸ່ ແລະເມື່ອຫ້າຄົນຂຶ້ນຊຸ່ ພວກເຈົ້າກໍ່ຈະແຕກໜ້າໄປ:
ຈົນກວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືກປະໄວ້ເໝືອນເສົາສັນຍານຢູ່ເທິງຍອດພູ ແລະເໝືອນທຸງຢູ່ເທິງເນີນພູ,

ເພາະສະນັ້ນ ພຣະຢະໂຮວາຈະຄອຍຖ້າ ເພື່ອພຣະອົງຈະສຳແດງພຣະຄຸນແກ່ພວກເຈົ້າ; ແລະເພາະສະນັ້ນ ພຣະອົງຈະຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ ເພື່ອພຣະອົງຈະຊົງເມດຕາຕໍ່ພວກເຈົ້າ:
ເພາະພຣະຢະໂຮວາເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງການພິພາກສາ: ບັນດາຜູ້ທີ່ຄອຍຖ້າພຣະອົງລ້ວນແຕ່ເປັນສຸກ.
ອີສະຍາ 30:17, 18.

ໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບເອັດ ທຸງສັນຍານຖືກຍົກຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍື່ນພຣະສຽງອັນດັງຈາກສະຫວັນກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຂຶ້ນມາຫຼິ້ນ.”
ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນໃນເມືອງ; ແລະພວກສັດຕູຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ເຫັນພວກເຂົາ.
ແລະໃນໂມງນັ້ນເອງກໍເກີດແຜ່ນດິນໄຫວອັນໃຫຍ່, ແລະເມືອງນັ້ນໄດ້ພັງທະລາຍໄປໜຶ່ງສ່ວນສົບ,
ແລະໃນແຜ່ນດິນໄຫວນັ້ນມະນຸດເຈັດພັນຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ; ແລະຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ກໍເກີດຄວາມຍ້ານກົວ
ແລະຖວາຍພຣະສິດໄດ້ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ. ພຣະນິມົດ 11:12, 13.

ພຣະນິມົດ ບົດທີ 11 ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພະຍານສອງຄົນຖືກຍົກຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ
ໃນເວລາດຽວກັນກັບແຜ່ນດິນໄຫວ. ແຜ່ນດິນໄຫວນັ້ນ
ຊົງໄດ້ສຳເລັດເປັນຈົງໃນປະຫວັດສາດຜ່ານການປະຕິວັດຝຣັ່ງ
ເປັນຕົວຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການຄວາລົງຂອງສະຫະລັດ ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ເພາະສະນັ້ນ
ທຸງສັນຍານຈຶ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະຈາກນັ້ນ ທຸງສັນຍານນັ້ນກໍປະກາດ “ຂ່າວດີ”
ແກ່ໂລກທັງປວງ.

ບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໂລກທັງປວງ, ແລະບັນດາຜູ້ພັກອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ,
ເມື່ອພຣະອົງຍົກທຸງສັນຍານຂຶ້ນເທິງພູເຂົາທັງຫລາຍ; ແລະເມື່ອພຣະອົງເປົ່າແກ, ຈົ່ງພັງເຖິງ. ອີຊາຍາ
18:3.

ທຸງສັນຍານຈະນຳສະເໜີ “ຂ່າວດີ” ເມື່ອ “ແກ” ຖືກເປົ່າຂຶ້ນ. ຂໍຄວາມແຫ່ງແກຄົງສຸດທ້າຍໃນພຣະນິມົດຄື
ແກທິເຈັດ, ຊົງເປັນໄພພິບັດທີ່ສາມ, ຊົງຄືອີສະລາມ. ອີຊາຍາ, ໂຢຮັນ ແລະ ເອເລກຽນ
ລ້ວນແຕ່ກຳລັງກ່າວເຖິງວັນສຸດທ້າຍ, ແລະພວກທ່ານບໍ່ເຄີຍຂັດແຍ້ງກັນເລີຍ.

ຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຖືກປະທັບໄວ້ເທິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດມີຜົນໃຊ້.

“ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ
ຕາບິດທີ່ອຸປະນຳຂອງເຮົາຍັງມີຮອຍດ່າງຫມື່ນທົນແມ່ນແຕ່ພຽງຈຸດດຽວ.
ເປັນໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາເອງທີ່ຈະແກ້ໄຂຂໍ້ບົກພ່ອງໃນອຸປະນຳຂອງເຮົາ,
ຊ່າລະພຣະວິຫານແຫ່ງຈິດວິນຍານໃຫ້ສະອາດຈາກຄວາມເປື້ອນມົນທົນທຸກປະການ.
ແລ້ວຜົນປາຍຈະຕົກລົງເທິງພວກເຮົາ ດັ່ງທີ່ຜົນຕົ້ນໄດ້ຕົກລົງເທິງພວກສາວົກໃນວັນເພນເຕກດີ....”

“ພວກພົນອ້າງເອີຍ, ພວກທ່ານກຳລັງເຮັດອັນໃດຢູ່ໃນພາລະກົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການຕຽມພ້ອມ?
ຜູ້ທີ່ກຳລັງຮ່ວມຕົວກັບໂລກ ກຳລັງຮັບແບບພົມຂອງໂລກ
ແລະກຳລັງຕຽມພ້ອມເພື່ອຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຕົນເອງ,
ຜູ້ທີ່ຖືອ່ມຕົນລົງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະຊ່າລະຈິດວິນຍານຂອງຕົນໃຫ້ບໍ່ລີ້ລຸດໂດຍການເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງ
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ກຳລັງຮັບແບບພົມແຫ່ງສະຫວັນ
ແລະກຳລັງຕຽມພ້ອມເພື່ອຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ທີ່ຫນ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ.
ເມື່ອຄຳສັ່ງປະກາດອອກໄປ ແລະການປະທັບຖືກປະທານລົງ,
ລັກສະນະນີ້ສະໜອງພວກເຂົາຈະຄົງຢູ່ບໍ່ລີ້ລຸດແລະປາດສະຈາກມົນທົນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.” Testimonies,
volume 5, 214–216.

ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະບັນຍັດນັ້ນຈະຖືກປະທັບຢູ່ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຕາປະທັບນັ້ນຈະຕ້ອງມີລັກສະນະນັ້ນສົມທົບໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້ສຳລັບຕາປະທັບນັ້ນກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເພາະວ່າກົດໝາຍວັນອາທິດແມ່ນວິກິດການທົກກົດການທັງປວງໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊີ້ໃບເຖິງລ່ວງໜ້າ. ມັນຄື“ວິກິດການ” ຫຼື“ສຽງຮ້ອງ” ໃນເວລາທ່ຽງຄືນ ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງພົມມະຈັນສົບຄົນ.

“ລັກສະນະນັ້ນໃສ່ຖືກເປີດເຜີຍໂດຍວິກິດການ. ເມື່ອສຽງອັນຈົ່ງໃຈໄດ້ປະກາດໃນເວລາທ່ຽງຄືນວ່າ, ‘ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າບ່າວມາແລ້ວ; ຈົ່ງອອກໄປຮັບພົບທ່ານ,’ ພວກພົມມະຈາລືທຶນອນຫຼັກໄດ້ຕົ້ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບຂອງຕົນ, ແລະໄດ້ບາກົດຊັດວ່າໃຜແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມໄວ້ສຳລັບເຫດການນັ້ນ. ທັງສອງຝ່າຍຖືກເຫດການນັ້ນຈັບໄດ້ໂດຍບໍ່ທັນຮູ້ຕົວ, ແຕ່ຝ່າຍໜຶ່ງໄດ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບສະພາບສຸກເສີນ, ແລະອີກຝ່າຍໜຶ່ງຖືກພົບວ່າບໍ່ມີການຕຽມພ້ອມ. ລັກສະນະນັ້ນໃສ່ຖືກເປີດເຜີຍໂດຍພຶດຕິການແຫ່ງສະພາບການ. ເຫດສຸກເສີນເປີດເຜີຍທາດແທ້ຂອງລັກສະນະນັ້ນໃສ່. ໄພພິບັດບາງຢ່າງທີ່ກະທັນຫັນແລະບໍ່ໄດ້ຄຳຄຶດໄວ້, ການສູນເສຍບຸກຄົນອັນເປັນທຶຣັກ, ຫຼືວິກິດການ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍຫຼືຄວາມທຸກລະທົມບາງຢ່າງທີ່ມາໂດຍບໍ່ຄາດໝາຍ, ບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ນຳໃຫ້ຈິດວິນຍານເຂົ້າໄປຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄວາມຕາຍ, ຈະເປີດເຜີຍພາຍໃນອັນແທ້ຈິງຂອງລັກສະນະນັ້ນໃສ່. ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບາກົດແຈ້ງວ່າມີຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງໃນພຣະສັນຍາແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຫຼືບໍ່. ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບາກົດແຈ້ງວ່າຈິດວິນຍານນັ້ນຖືກຄຳຈຸນໂດຍພຣະຄຸນຫຼືບໍ່, ວ່າມັນມີຢູ່ໃນພາຊະນະພ້ອມກັບໂຄມໄຟຫຼືບໍ່.”

“ເວລາແຫ່ງການທົດສອບຍ່ອມມາເຖິງທຸກຄົນ. ເມື່ອຢູ່ໃຕ້ການທົດສອບແລະການພິສູດຈາກພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາປະພຶດຕົນຢ່າງໃດ? ຕະກຽງຂອງພວກເຮົາດັບມອດລົງບໍ່? ຫຼືວ່າພວກເຮົາຍັງຮັກສາໃຫ້ມັນລຸກໄໝ້ຢູ່? ພວກເຮົາຕຽມພ້ອມສຳລັບທຸກເຫດສຸກເສີນ ໂດຍການສຳພັນກັບພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນບໍລິບູນດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ ຫຼືບໍ່? ພົມຈັນຍິງສາວຜູ້ມີບັນຍາຫ້າຄົນ ບໍ່ສາມາດຖ່າຍທອດລັກສະນະນັ້ນໃສ່ຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ພົມຈັນຍິງສາວຜູ້ື່ງຈຳຫ້າຄົນໄດ້. ລັກສະນະນັ້ນໃສ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກກໍ່ສ້າງໂດຍພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ.” Review and Herald, October 17, 1895.

ພວກຍິງພົມຈັນຍິງມີບັນຍາຈຳເປັນຕ້ອງມີນ້ຳມັນກ່ອນທີ່ຈະມີສຽງຮ້ອງຂຶ້ນ ເພາະເມື່ອວິກິດໃນເວລາທ່ຽງຄືນມາເຖິງ ກໍ່ສາຍເກີນໄປທີ່ຈະໄປຫານ້ຳມັນ.

“ມີຈິດວິນຍານແຫ່ງຄວາມຄັບຂັນສຸດຂີດ, ແຫ່ງສົງຄາມ ແລະ ການນອງເລືອດ, ແລະ ຈິດວິນຍານນັ້ນຈະເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຈົນເຖິງວາລະສຸດທ້າຍແຫ່ງເວລາ. ທັນທີທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກປະທັບຕາໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ,—ມີໃຊ້ແມ່ນຕາປະທັບ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍໃດໆທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້, ແຕ່ເປັນການຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ ທັງດ້ານສະຕິບັນຍາ ແລະ ດ້ານຈິດວິນຍານ, ຈົນພວກເຂົາບໍ່ອາດຖືກເຮັດໃຫ້ຫວັ່ນໄຫວໄດ້,—ທັນທີທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກປະທັບຕາ ແລະ ຖືກຕຽມພ້ອມສຳລັບການສັນສະເຫຼອນ, ມັນຈະມາເຖິງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນແລ້ວ; ບັນດາການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ດົນກັກລັງຢູ່ເໜືອແຜ່ນດິນ, ເພື່ອໃຫ້ຄຳເຕືອນແກ່ພວກເຮົາ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ສິ່ງໃດກຳລັງຈະມາເຖິງ.” Manuscript Releases, volume 1, 249.

ຕາຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນການຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ ທັງໃນດ້ານສະຕິບັນຍາແລະດ້ານຈິດວິນຍານ. ຕາບັນບໍ່ອາດຖືກເຫັນໄດ້, ແຕ່ທຸກໝາຍຈະຖືກເຫັນ, ເພາະນັ້ນແມ່ນວິທີດຽວທີ່ໂລກຈະຖືກເຕືອນ. ສະນັ້ນ ຈົ່ງມີເວລາໜຶ່ງທີ່ຕາບັນບໍ່ອາດຖືກເຫັນໄດ້, ແລ້ວຕາມາດດ້ວຍກົດໝາຍວັນອາທິດ ທີ່ຊົງຕາບັນຕ້ອງຖືກເຫັນ.

“ພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮືຊຸດ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ໂລກສຳນຶກເຖິງບາບ, ເຖິງຄວາມຊອບທຳ, ແລະເຖິງການພິພາກສາ. ໂລກຈະຮັບຄຳເຕືອນໄດ້ກ່າວເມື່ອເຫັນຜູ້ທີ່ຊົງຄວາມຈິງ ໄດ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ຮືຊຸດໂດຍຄວາມຈິງນັ້ນ, ດຳເນີນຊີວິດຕາມຫຼັກການອັນສູງສົ່ງແລະບໍ່ຮືຊຸດ, ແລະສະແດງໃຫ້ບຳກົດຢ່າງສູງສົ່ງແລະເດັ່ນຊັດ ເຖິງເສັ້ນແຫ່ງການແບ່ງແຍກລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບຜູ້ທີ່ຢຽບຢຳພຣະບັນຍັດນັ້ນໄວ້ໃຕ້ຕົນ. ການຊຳລະໃຫ້ບໍ່ຮືຊຸດໂດຍພຣະວິນຍານ ເປັນເຄື່ອງບົ່ງຊື່ເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບຜູ້ທີ່ຮັກສາວັນພັກອັນປອມ. ເມື່ອການທົດສອບມາເຖິງ, ຈະມີການສະແດງຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນແມ່ນຫຍັງ. ມັນຄືການຮັກສາວັນອາທິດ. ຜູ້ທີ່ພາຍຫຼັງຈາກໄດ້ຍື່ນຄວາມຈິງແລ້ວ ຍັງຄົງຖືວ່າວັນນີ້ເປັນວັນບໍ່ຮືຊຸດ ກ່ອນແບກຮັບລາຍເຊັນຂອງຄົນແຫ່ງບາບ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄິດຈະປ່ຽນແປງເວລາແລະພຣະບັນຍັດ.” Bible Training School, December 1, 1903.

ຕາປະທັບທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ ຄືການພັດທະນາອຸປະນີສະໜອງພຣະຄຣິດຢ່າງບໍລິບູນ ແລະເປັນສິ່ງທີ່ມີອົງປະກອບ ນອກຈາກບັນດາທຸດສະຫວັນ. ຕາປະທັບທີ່ມີອົງເຫັນໄດ້ໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ ຄືຜູ້ທີ່ຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕວັນທິເຈດ ເພາະວ່ານັ້ນຄືຕາປະທັບ ຫຼືເຄື່ອງໝາຍ ຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຈົ່ງກ່າວແກ່ບັນດາລູກຫຼານຂອງອິດສະຣາເອນດ້ວຍວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຮັກສາວັນຊະບາໂຕຂອງເຮົາໄວ້: ເພາະວ່ານັ້ນເປັນໝາຍສຳຄັນລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກເຈົ້າຕະຫຼອດຊີວິດອາຍຸຂອງພວກເຈົ້າ; ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢາເວ ຜູ້ຊຳລະພວກເຈົ້າໃຫ້ບໍລິສຸດ. ອົບເພະຍົບ 31:13.

ການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, ແລະຈະຕ້ອງສຳເລັດກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ຊາວໂລກທັງປວງ ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກເອີຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ ເມື່ອພຣະອົງຍົກທຸງສັນຍານຂຶ້ນເທິງພູເຂົາ; ແລະ ເມື່ອພຣະອົງເປົ່າແກ, ຈົ່ງຟັງ. ເອຊາຍາ 18:3.

ພ້ຳຮ້ອງເຈັດປະການທີ່ບັດນີ້ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແລ້ວ ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະຫວັດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ ແມ່ນພຣະລາຊະກິດແຫ່ງການປະກາດຂ່າວສານໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖືກວາງໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງຄຳເຕືອນແຫ່ງແກທິສາມອັນເປັນວິບັດ. ແກແຫ່ງອິດສະລາມໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ ຄືສິ່ງທີ່ຖືກເປົ່າໂດຍທຸງໝາຍທີ່ຖືກຊຸຂຶ້ນຈາກຫຼຸມຝັງສົບ.

ໝູດໝາຍສື່ປະການຂອງທຸກໆເສັ້ນການປະຕິຮູບ, ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບໝູດໝາຍສື່ປະການຂອງປະຫວັດສາດຈາກ 1840 ຫາ 1844, ສະຖາປະນາໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃນແຕ່ລະສີຂຶ້ນຕອນຂອງແຕ່ລະເສັ້ນການປະຕິຮູບຍ່ອມມີຫົວຂໍ້ດຽວກັນຢູ່ສະເໝີ. ໝູດໝາຍປະການທຳອິດໃນປະຫວັດສາດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ 1840 ຫາ 1844, ແມ່ນການເສີມອຳນາດແກ່ຂ່າວສານໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ໝູດໝາຍນັ້ນແມ່ນ ອີສະລາມ. ໝູດໝາຍປະການທີສອງຂອງປະຫວັດສາດທີ່ຂະໜານກັນສຳລັບຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ ແມ່ນຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020. ໝູດໝາຍນັ້ນແມ່ນຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບອີສະລາມ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກບົດເບືອນໂດຍການນຳໃຊ້ເລື່ອງເວລາ. ໝູດໝາຍປະການທີສາມ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນ, ແມ່ນການແກໄຂຄຳທຳນາຍອີສະລາມທີ່ລົ້ມເຫຼວນັ້ນ. ການແກໄຂນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການປະຕິເສດການນຳໃຊ້ເລື່ອງເວລາ. ໝູດໝາຍປະການທີສີ່ແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ບ່ອນທີ່ທຸງສັນຍານຊຶ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນນັ້ນ ເປົ່າແກທິເຈດ, ຊຶ່ງແມ່ນວິບັດປະການທີສາມ, ຊຶ່ງແມ່ນ ອີສະລາມ.

ພຣະທຳອີຊາຢາ ບົດທີສີ່ສິບ ຊື້ບອກຈຸດເລີ່ມຕົ້ນສຳລັບອີກຊາວຫົກບົດຕໍ່ໄປ. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນຕັ້ງຢູ່ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບເອັດ, ເມື່ອສອງຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ທຳໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກທ່ວະມານ ຖືກນຳກັບຄືນມາສູ່ຊີວິດ.

ພຣະຜູ້ປອບໂຍນຊົງໃຫ້ພວກເຂົາພົ້ນຄົນ ແລະຊົງນຳພວກເຂົາໃຫ້ຍືນຂຶ້ນ, ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນພວກເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ.

ອີຊາຢາລະບຸຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງເອລີຢາວ່າເປັນສຽງທີ່ຮ້ອງຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ. ຈາກນັ້ນ ຜູ້ສົ່ງຂ່າວນັ້ນທູນຖາມວ່າ ຂ່າວສານຂອງຕົນຄວນເປັນຢ່າງໃດ, ແລະລາວຖືກບອກໃນສັນຍະລັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນວ່າ ຂ່າວສານແຫ່ງອິດສະລາມເປັນຄຳເຕືອນດ້ວຍແກທິທຽສັນຍາລັກປະກາດ.

ແຕ່ວິທີດຽວທີ່ອິດສະລາມຈະຖືກນຳສະເໜີວ່າເປັນແກແຫ່ງຄຳເຕືອນໃນວັນສຸດທ້າຍໄດ້

ກໍໂດຍການຊື້ບອກອິດສະລາມໃນອະດີດ. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງອິດສະລາມຕາມທິພົວກມີເລີ່ມໃນເຂົ້າໃຈ,

ແລະຕາມທີ່ຖືກສະແດງຢ່າງເດັ່ນຊັດໃນສອງແຜນພູມສັນຊັດແຫ່ງຮາບາກກາ,

ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກນຳມາໃຊ້ເພື່ອຊື້ບອກອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດປະການທີສາມ.

ໃນວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະວິນຍານ ແລະໄດ້ຍິນສຽງດັງຢູ່ຂ້າງຫຼັງຂ້າພະເຈົ້າ ດຸດດັງສຽງແກດດັງ. ພຣະນິມິດ 1:10

ໂຍຮັນໄດ້ຍິນສຽງແກເບື້ອງຫຼັງຂອງທ່ານໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ, ແລະ

ໂຍຮັນເປັນຕົວແທນຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີເພັດຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນສຽງຈາກອະດີດ. ສຽງທີ່ຍິນເບື້ອງຫຼັງໂຍຮັນ,

ນັ້ນຄືການເປັນຕົວແທນຂອງສຽງແກຈາກອະດີດ, ແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ບຸກເບີກທີ່ວ່າແກທັງຫຼາຍແມ່ນການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ການນະມັດສະການວັນອາທິດ.

ແກສີອັນທຳອິດໄດ້ຖືກນຳມາຕັດຕົ້ນໂຣມນອກສາສະໜາ

ເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດທີ່ຄອນສະແຕນຕິນໄດ້ປະກາດໃນປີ 321. ແກອັນທຳ

ແລະ ອັນທີສອງ, ຊຶ່ງເປັນວິບັດອັນທຳອິດ ແລະ ອັນທີສອງ, ເປັນຕົວແທນການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ໂຣມສັນຕະປາປາພາຍຫຼັງຈາກທີ່ມັນເຊັນກັນໄດ້ອອກກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະພາອົງໃນປີ 538.

ວິບັດອັນທີສາມຂອງອິດສະລາມມາເຖິງເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດຖືກປະກາດໃນສະຫະລັດ.

ແລ້ວທຸກໆຈົ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະ ລະບຸບົດບາດທາງຄຳພະຍາກອນຂອງອິດສະລາມ

ໂດຍອີງໃສ່ບົດບາດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອິດສະລາມ.

ຂ່າວສານທີ່ປະກາດໂດຍທຸກໆໝາຍນັ້ນ

ຈະຖືກສະຖາປະນາໄດ້ກ່ຽວກັບຂ່າວສານນັ້ນຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງອັນຟາແລະໂອເມກາ.

ຫຼັງຈາກຄຳນຳນັ້ນໃນອິດສະຢາ ບົດທີສີ່ສິບແລ້ວ,

ການນຳສະເໜີທາງພຣະຄຳພິທີເຂັ້ມແຂງແລະກົງໄປກົງມາທີ່ສຸດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າວ່າເປັນອັນຟາແລະໂອເມກາ ໄດ້ຖືກວາງອອກໃນຫຼາຍບົດທີ່ຕໍ່ມາອີກ.

ບັນດາບົດເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນການນຳສະເໜີຂອງອິດສະຢາຕໍ່ພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງ

"ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້" ພຣະເຢຊູ

"ເພື່ອຈະຊົງສຳແດງແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເຖິງສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄວງນີ້;

ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງທຸດສະຫວັນຂອງພຣະອົງມາສຳແດງໂດຍໝາຍສຳຄັນແກ່ຢອນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ,"

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂຽນສົງນັ້ນ "ໄວໃນໜັງສືເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ" ສົ່ງ "ໄປຍັງເຈດຕະນາຈັກ."

ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາບັນດາບົດຕໍ່ໄປນີ້ໃນພຣະທຳເອຊາຢາ.

ຜູ້ໂດຍອານ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ ແລະຮັກສາສົງທັງຫຼາຍທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ ຍ່ອມເປັນສຸກ: ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ພຣະນິມິດ 1:3